

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

Canticum Ade pro se et sua generatione. Capitulum. LXXXII

[urn:nbn:de:bsz:31-289983](#)

sanc*tū*. Vides qm̄ oīa plena sunt iocunditate & sapientia. Savili sunt ergo discipuli vīso dñō. Leran*k* coram eo qui sic erant prius pauefacti. O q̄ libenter porrexitur ut comederer; q̄ fideliter ei ministrabat & q̄ iocunde assistebant ei. Logita dominā esse ibi; & discipuli & gregabant ad eā; q̄ familiariter sedebant iuxta filiū suū. Dñs autē Iesu de manib⁹ eoz cib⁹ reuerenter suscipit & reuerenter matrē honorat corā discipulis. Nec cōmitras Magdalena discipulā & apostoloꝝ apostolam & spicere qualiter ad pedes domini more solito sedet; diligēter audit verba ei⁹; & sic quid potest gaudiose & toto affectu ministrat. O q̄ lis est nunc ista domuncula; et q̄ glo:iosum habitare in ea. Nōne tibi videbit in ea magnū pascha si aliquid devotionis sentis? Puto sic. Sz paz sterit dñs cum eis; q̄ erat quasi sero tamē forte ip̄i coegerunt eum aliquantulū plus stare rogates ne sic cito recederet. An nō credis q̄ Magdalena sedet ad pedes eius tenet eum & fidenter & cū reuerenti audacia ne discederet ita cito Erat cī indutus vestib⁹ albissimis glorie sue; sic em̄ eum tenebat non presumptuose; sz & fidēter faciebat sicut diligens & dilecta; nec dñō displicebat. Teneri em̄ vult; ut patet in duob⁹ discipulis cunctibus in e-maus. Tandē dñs reuerenter matrifaciat ab ea similiter recepta benedicens om̄es recessit ab eis. Ipi vero de reuersione rogauerunt cum Remanerunt autē famelici & siti-bundi de domino suo de quo tantam copiā habere & suauerant; eū sepe desiderijs reuocantes. Evidi-

sti quomō hodie habuisti pascha; Nam om̄es supradicte apparitiones fuerūt in die pasche. Sz si forte audisti; sz nō sensisti quia nec forte passionē habuisti. Credo q̄ si in passionē scires conuerti mentē haberes vnitā; nec ad varia munda na dispersam. Tunc vero domin⁹ ielus rediit ad sanctos patres qui coram eo non ociose; sz iocundanter laudib⁹ insistebant. Quid autē dixerunt; ipse noluit reuelare. Tu autē cogita eos quasi cum corporibus; & recolētes beneficia deo gratias agebant per singulas generationes. Primo offerentes se laude re euz tanq̄ dignū om̄i laude. Secundo recognoscendo deum suū. Tertio humerando ip̄a beneficia. Quarto exhortando om̄es ad laudem. Quinto ip̄m adorando. In quib⁹ eos diligenter et reuerenter attende; quia om̄ia valde deuota sunt & utilia; nō solū ad presentes meditationes; sz & laudes & cantica q̄ sibi in patria exhibent. Incipiēs igit̄ pro se Adā & sua generatione; sc̄as corā eo alacris & reuerenter air.

Lanticū Ade pro se & sua generatiōe. **La.** LXXXII

Xultabit cor meū in salutē
et ri tuo: cantabo tibi q̄ bona
tribuisti mihi; et psallā noi
tuo altissime. Tu es q̄ fecisti celū &
terrā mare & oīa q̄ in eis sī in sapia
fecisti. Impleta est terra possessiōe
tua. Manus tue fecerunt me, r̄.
Dedisti mihi intellectū ut seruare
mādara tua. Dia subiecisti sub pe
dib⁹ meis, r̄. Ego autē cum in ho
nore essem nō intellexi; cōparat sū
iūmēr̄ insipierib⁹ sīlīs fact⁹ sū illi,

La. LXXXIII LXXXIII LXXXV

Transgressus sum mandatū tuū.
Uoci maiestatū tue nō obediui: p/
pterea repleta ē mal' aia mea z vita
mea i interno appropinquit. Circū
dederūt me mala q̄z nō est nu. zc.
Mias tuas dñe internum catabo.
Exaudisti de celo scō tuo voē meā
Inclinasti celos z descēdisti: z erui
li aiaz meā de inferno iferiori. Te
nuisti manū dexterā meā: et eruisti
aiaz meā de manu inferi ne periret
Proiecisti post tergū oia pcrā mea
Tu melauasti i sanguine tuo: q̄ ego
rapui tu exoluisti. Mias tuas dñe
internū cantabo. Venite ḡ filij au
dite me z magnificate dñm meū.
Lantate canticū. Venire adorem⁹
z p̄cidam⁹ ante dñm deū nostrū.
Et oēs p̄cidētes adorauerunt eum.

Lanticū Moē pro se z sua generatōe. La. LXXXIII

Vincurgē ille sc̄ns Noe
et singularis elec⁹ a deo rōto
orbe terraz p se z sua ḡna/
tiōe sic fuit dño laudes psecutus.
cōfitebor tibi dñe i rōto corde meo
i 2silio iustoz z 2gregatōe. Lauda
bo nomē dei cū caticorū. Lūvelles
de superficie terre delere hoīem quē
creaueras tu dirupisti fōres z tor/
rentes tu ampliasti fluuios ethan
Qia q̄ voluisti fecisti i marz i oīv
abyssis. Tūc audita fecisti mihi mi
sericordiā tuā. Diluuū hitare me
fecisti. Misisti d celoz accepisti me
Qia excelsa tua z fluctus tui sup
me trāiefr: nō me demersit tempe
stas aq̄ q̄ firmasti arcā tuā altissi
me. Nūc adiecisti visitare nos i pa
ce. Dns n̄ venit suoz paupez re
cordar⁹. Venire ḡ filij et 2siderare
opa dei: q̄s terribil' in 2silijs sup fi

lios hoīim. Lantate dño cāticū no
uū: q̄ mirabilia fecit. Et oēs tunc
p̄cidentes adorauerūt eū.

Lanticū Abrahe ysac et Jacob pro se z suis genera tionibus. La. LXXXIII

f. z forma Abraā necnō ysa/
ac z Jacob p se z suis ḡna/
tiōlō sic cecinerūt. Lōfitebimur u/
biōs z firebimur: z iuocabim⁹ no/
mē tuū zc. Notā fecisti i sp̄lis virtu
tē tuā redemisti i brachio tuo filios
israel Jacob z Joseph. Memores
erim⁹ testamētū tuū. Nō dimisi/
sti hoīem nocere nob: z corriputisti
p nob reges. Elegisti nos heredita
rē tuā nomē a fuis tuis assumpli/
st. De scie n̄o salus oīm facrus ē
z p̄misisti. Non ci angelū dñe: h̄ se
mē Abrahe apprehēdisti. Memor
fuit verbi scriuti. Tu nos ḡlia no
stra redemisti. Mōtes isrl' ramos
vios expāditez z florete z fruce⁹ fa
cite: q̄ lux mūdi dñs cū potētia v/
glia resurrexit. Lātate ci cāticū no
uū: bene psallite ei i vociferatiōe: q̄
timet dñm laudate eū zc. Exulte
mus dñm deū nostrū z adoramus
scabellū pedū ei⁹: qm̄ sanctū est. Et
oēs p̄cidētes adorauerunt eū.

Lanticū Moyſi et Josue pro se et suis generationib⁹. Cap. LXXXV

D̄bucilli viri sublimes dw/
a ces castroz z pli dñm Moy
ses z Baroni: P̄bines z Jo
sua dñm Jesum p se et generatōe
sua totaliter laudauerunt. Lanta/
bimus tibi dñe: ḡlōse ei magnifi/
cat⁹ es vehemēter fortitudo z laus